

పంట సేలు

వ్రోతుబరి పల్లెటూరు పిచ్చికలగుంట తూర్పు దిక్కున పొలిమేరకాడ రాస్తా
 పక్కన పెద బసవయ్యగారి మనగాడైన ఆరెకరాల మాగాణి ధూమికి
 మయాన కోటప్ప కొండలకి మల్లె వుండ మూడు వరికుప్పల సుట్టూతా —

“నాయుడో రింటికాడ
 నల్ల తుమ్మ సెట్టుకింద
 నాయుడే మన్నాడె పిల్లా!”

అని ఈలపాట పాడతా వుశారుగా తిరుగుతుండాడు నరిసివులు కొడుకు రాములు.

రాములు నాయన నరిసివులు పెద బసవయ్యగారి ఆ ఆరెకరాల భూమిని
 పదేనేళ్ల పైచిలుకు నుంచి కౌలుకు సేసుకుంటున్నాడు. పెద బసవయ్యగారికి
 యిసువంటి మాగాణి పొలం పిచ్చికలగుంటకి ఉత్తరం, దచ్చినం, పడమర
 దిక్కుల్న యింకా డెబ్బయ్యెకరాలకి వైసిలుకుండది. అయితే ఆ యవారాలన్నీ
 న సివులు కక్కర్లా. తనూ, తన పెల్లం, కొడుకు రాములు, కూతురు లచ్చి,
 మొగుళ్ళు పోయిన తన అప్పా, చెల్లెలు కలిసి కౌలుకు సేసుకుంటుండ యీ
 ఆరెకరాలే సొరగంకన్న పదిరెట్లెక్కువ.

ఈయేడు పెబలకుమల్లె వుండ తమ మూడు వరికుప్పలు నూరుస్తావుంటే
 బంగారం కక్కాల్సిందే ననుకుండాడు రాములు, ఈలేసుకుంటా.

‘గవర్నమెంటోరు మంచోరు! ఆరికి మా అసువంటి కష్టం సేసుకుంటు
 న్నోరి సంగ తెలుసు! కౌల్టారి సట్టంమీన ముద్దరగుద్ది పేపర్లో ఏపించారు! ఆ
 సట్టం పకారం కౌల్టారుకు పంటలో సగానికి సగం వొచ్చుద్ది. అదట్టావుంచి
 ఎనకటికి మల్లె ఆసామి కౌల్టార్ను మాటకుముంగల పీకిసారెయ యీలాగాదు!

‘తాము ఏటా ఎకరానికి పదేనుబత్తూ కౌలిస్తుండారు పెదబసవయ్యకు.
 కిందపేడు గాలోన తిరగా బోర్లా కొట్టటాన ఎకరానికి పదిబస్తాలే దక్కింది.
 అయ్య అప్పు సానాసేశాడు! పంటలో సగానికి సగంవొస్తే అయ్య కోటయ
 సామికి పెబకడ్తానన్నాడు. రాక యాడికిపోద్ది! గవర్నమెంటోరు ముద్దరేసిన
 సట్టం పేపర్లో ఏపిచ్చాగంటే యిగదానికి తిరుగులేదు - జెమ్మదేవుడు అడ్డాం
 వొచ్చినా!’

రాములు యింకోపాలి మూడు వరికుప్పల్ని కిందనుంచి పైదాకా నూసి

“అడిగో దారక, అలమందలయిగో—” అని కష్టరాయబారంలో అజ్ఞుడి పద్దెం
యిసురుండాడో లేదో—“ఇదే బర్బడే!” అంటూ ఒక్కపాలి రాస్తామీన్నుంచి గొడ్డ
పిల్లకాయ అరుపు ఇనబడేతలికి వుల్కిపడి ఎనక్కి తిరిగిసూశాడు.

పాలిక, ముప్పయ్ బ్రెగొడ్డు అడికెనకమాల గొడ్డపిల్లకాయ, ఆళ్ళ
మద్దెన పై కెగ్గట్టిన ఎర్రకోక, నల్లరెయిక, సంకన షేడపల్లిక, కళ్ళకడాల్తో
ఆడుకుంటూ వొస్తుండ అలివేలును గలాంపిసి పట్టినట్టు సూసిన రాములు కన్నార్ప
కుండా ఆటనే రాస్తాపక్క సంతసెట్టుకిందకొచ్చి నుంచుండాడు.

గొడ్డమందను రాస్తాపక్క పట్టిగరిక పీక్కుతింటానికి వొడిలేసి ‘కోతికో
జిల్లా’ రంటూ సంతసెట్టుకు కాస్తై అవకాడ గాగనెట్ట మీనకు గొడ్డపిల్లకాయ
ఎగబడ్డా వుంటే రాముల్ని సూసీసూడట్టు సంతసెట్టుకింద పిల్లకాలవ ఒంలెన
వీనకొచ్చి కూకుడది షేడపల్లికతో అలివేలు.

ఓరగా బిగజుట్టిన తలగుడ్డ, తలగుడ్డ కింద గిరజాలు, కోసముక్క, సన్న
మీసెట్టు, ఎగదంతున్న ఎదురొమ్ముకు బిగదీసుకున్న బనీను, ఎగ్గట్టిన పంచ,
సేతిలో ఎదురు కర్ర, తలతల మెరుస్తుండకళ్లతో అదేపనిగా పొడుస్తుండట్టు
సూస్తున్న రాముల్ని ఓరకంటితో సూసి “కల్లు కాత్తా రాలి కిందపడేను!” అంది
అలివేలు. తలగుడ్డ వూడదీసి దులిపి బుజానేసుకుని సంతసెట్టు కానుకుంటూ పళ్ళు
బయటపడెట్టు సప్పడు గాకుండా నవ్వాడు రాములు.

తల పక్కకు తిప్పుకుని సప్పన నవ్వుకున్న అలివేలుకు వున్నట్టుండి
గుండెలో ఏండ్లో జల్లుమన్నది.

“ఇదే బర్బడే!” అనరుస్తా ఏనాడిపిల్ల రామి జడెగరేసుకుంటూ షేడ
పల్లికతో బోడికొమ్మల బ్రెగొడ్డుడగ్గరికి లగెత్తింది. అలివేలుకు రామి “బర్బడే”
అనరవటం యనపశ్చేదు.

“ఎం అలివేలుపిల్లా, బాగుండావా?” అని పలకరిచ్చాడు రాములు, బనీను
జోబిలోంచి వీడి, నుప్పెట్టె తీసి ముట్టించుకుంటూ..

“సన్ను పిల్లాగిల్లా అనమాక!” అంది అలివేలు.

“అయితే వెద్దదాని వయ్యావన్నమాట! మరి నీ పెల్లెప్పుడంటా?”
అన్నాడు రాములు.

“ఎం, నీ జోబిలో కాసిని పెల్లి కొడుకులేమైనా వుండారా?” అంది
అలివేలు.

“అంతమంది లేరుగాని ఒకడుండాడు సూసుకుంటావా?” అన్నాడు

రాములు, మల్లీ సప్పుడు గాకుండా నవుతా.

“ఇక సాల్లే వూరుకో!” అంది అలివేలు, రెండుసేతుల్లో మోకాళ్ళను వాతేసుకుంటా.

“ఎర్రకోక గట్టవే!” అన్నాడు రాములు.

“సాల్లే వూరుకో!” అంది అలివేలు, వొళ్లో తలవాసుకుంటా. కోక కట్టు కోటం మొదలు పెట్టిన అలివేలుకు వొక్కపాలి ఎర్రకోక వొల్లంతా పీకి నట్టయింది.

“రాగవయ్య మల్లీ నీకోలికొచ్చాడా?” కూసేపుండి అన్నాడు రాములు, తులుసుకున వుమ్మాస్తా.

“అడి తిమ్మడ! ఆ పుటమార! నచ్చినోడికి దెబ్బకు దెయ్యం బారింది! ఆనాడు నువు నన్ను రచ్చిందావు! అడు నా కోకబట్టుకుని లాగుతాడని నాకు తెలవనన్నా తెలవదు! చీంకోతు! అక్కపచ్చి! నవు గుద్దినగుద్దకు సావిడెత్తుకు ఎగ్గిపడ్డాడు - యిహిహిహి! మొన్న నేను కోవటి దుకానానికి ఎల్లావుంటే ఎదరపడి కొరకొర సూత్రాపొయ్యాడు!” అంది అలివేలు

ఆనాడు తను నెరవులో బట్టలు గంజుకుని వొస్తావు. తే నెరువుపక్కన గొడ్డసావిడి పెండెదగ్గర ఆచితలే నుంచుండ పెదబసవయ్య తమ్ముడు రాగవయ్య “ఇదిగో, బంతిపూలు కావాలా? గొబ్బిపూలుగూడా వుండయ్ కోసుకుపో” అని తనని నితేసి వూచాడు. అంతక్కిందటి తనం తను నెరువు నుంచి తిరిగొస్తూ పెదబసవయ్యగారి గొడ్డసావిడి ముంగల బంతిపూలు, గొబ్బి పూలు యింగ బాసుండం పె. దెం.లోంచి సూసి, కూసేపు తచ్చాడి యింటికి పోయింది. అదినం రే తి) దోనెడంత బంతిపూలు కల్లోకొచ్చినై తనకు.

“వూ, కోసుకో!” అన్నాడు రాగవయ్య, తను సలగా పెండెదాటి సావిడి ముంగల కెల్లి నాగు బంతిపూలు వొల్లో ఏసుకుందోలేదో రాగవయ్య ఎరికిదే వొచ్చి తనకోక బట్టుకొని సావిట్టోకి గుంజుతుండాడు! తనకి కల్లోనికినై! వొల్లు నెవట గారింది!

ఒదల మంది తను.

“ఎహారా” అన్నాడు రాగవయ్య గట్టిగా గుంజుతా.

పెండెం పెటపెటమని అ ఇ గహం అవ్లయి సుక్కెక మల్లీ వొచ్చిన రావటం ‘తభీమని’ వొక్క గుద్దగుద్దేతలికి దున్నకు. కు. లే నిగ్గిరికిందపడ్డాడు రాగవయ్య.

ఓరగా సుట్టుకున్న తలగుడ్డ, ఆ తలగుడ్డకి ద నల్లటి గిజాలు, కోస ముక్కు, సన్నటి మీసకట్టు, ఎగడతున్న రొమ్ములమీస బిగడిసిన బనీను సేతిలో ఎవరుక్కర, పంచపైకెగ్గట్టి మెరుస్తుండ కళ్ళతో తన నెయిబట్టుకుని ఇంటికాడ దింపి పోయాడు. కూ సేపుటికిగాని తనకు తెలవలా ఆ మడిసి నసి వులు కొడుకు రాములని.

“మా పంటకుప్పలు సూశావా అలివేలా?” అనడిగాడు రాములు.

“సూశా. ఈ పంట మీపంట బరేపండింది” అంది అలివేలు.

“తస్సదియ్య యి పాలి ఎకరానికి రె-డు పుట్టు గింజ రాలాల”

అన్నాడు రాములు.

“నిజంగా అంతవుద్దా రామలా?” అంది అలివేలు.

“మెల్లిగా అంటావే అలివేలా? అదట్టావుంచు. గవర్నమెంటోరు పేషర్లొ ఏపిచ్చిన కవు సట్టం రెక్క న యిపాలి పంటలో సగం మాకు రావాల” అన్నాడు రాములు పంటకుప్పల్ని గెట్టిగాచూస్తా.

“నుని మా అయ్య అట్టా అన్నాడేం రాములా?” అంది అలివేలు.

“మీ అయ్య ఏమన్నాడు అలివేలా” అనడిగాడు రాములు.

“షేపరీలో ఏసిన ఇసువంటి సట్టాలు వూరకనే పుల్చుగారి పోతయ్య న్నాడు! గవర్నమెంటోరి నాకర్లొచ్చి పంటకల్లాలకాడ నిలబడి పంటలో సగానికి సగం కొలిపిరే తనీ సట్టాన్ని నమ్ముతానన్నాడు” అంది అలివేలు.

“మీ అయ్యకి చరీగా తెలవదు పెదబసవయ్యగారు బహు వెద్దమడిసి. ఈ సట్టం బొహుగెట్టిసి” అనంటావున్నాడు రాములు.

“ఖడే బర్ఖడే” అని అరుసుకుంటా, సింతనెట్టు పక్కనుంచి వుసిగా లగెత్తింది ఏరాదిపిల్ల రామి.

* * *

ఏడాది నె కం తిరిగిపోయినటు తిరిగిపోయింది. నె రెగిల్ని పిచ్చికల గుంట మాగాణి పొలాల్లో ఓపక్క పతారెత్తి నారుమళ్ళు సాగుతావుంటే యింకో పక్కనుంచి గొ రెలమంద పెంట, నయి పోగుపెంట తోల్తుండట రైతు బీతగాళ్ళు, కూలివాడుసులు.

తూర్పు దిక్కు రాస్తా పక్కన పెదబసవయ్యగారి ఆరెకరాల పొలంకాడ వలుగుతో గెడ్డ యిరవనొచ్చిన రాములు రాస్తామీన పిల్ల కాలవ ఒంతెనపక్క సి తనెట్టు కిందనే నిలబడిపోయి పెదబసవయ్యగారి పొలంకల్లె అదేపనిగా

సూస్తుండు.

పెదబసవయ్యగారి పొలంలో గెడ్డ బహు నల్లగా వుంది! బెత్తెడెడల్పున నెర్రెయిచ్చిందా పొలమంతా! ఆ వజ్రాన నెర్రెయిచ్చిన బూవిలో బంగారం పండుద్ది! ఆడ పండిన పంటకుప్పలు కోటయ సావి, పెబలకుమల్లే వుంటయ్! రాస్తామీన వొత్తా పోతావుండే జనం ఆటినే సూస్తాపోతారు! ఆ పంటకుప్పల్ని సూర్చి నిలవెత్తు రాసిబోసి తూర్పార పద్దావుంటే నీరెండలో దగదగ మెరుసిద్దా గింజ! ఆ గింజతో అయ్య యీ పడేనేళ్ళనుంచి యింటి కరుణలు నద్దుతా వుండాదు! ఆ గింజరుసి తమకు తెలిసినంతగా వూళ్ళో జనానికి తెలవదు!

“ఒరే, రాములు యీదే వుండాడే! ఏం రాములా? ఇశ్వామిత్రులోరికి మల్లే ఏందో తపసు సేసుకుంటున్నావ్లే వుండే?” అని పలకరిచ్చాడు రత్తాయితో పొలంపోతుండ కూలి వడిసి రమణాయ్.

“ఏంది రాములా, గెడ్డపొలుగు తెచ్చావు ఏంది కత? ఈ ఏడు మీరీ పెద బసవయ్యగారి పొలం కౌలుకు సెయటంలేదంట, నిజమేనా?” అనడిగాడు రత్తాయ్.

“నాకు తెలవ కడుకతా, మీ అయ్య నిన్ను పెద బసవయ్యగారికాడ జీతానికి కుదిరిచ్చాడంట నిజమేనా? రాములా” అనడిగాడు రమణాయ్.

తుబుక్కున వుమ్మాసి, బనీను జోబిలోంచి నుప్పెట్టె, బీడి ముక్క దీసి ముట్టించ కున్నాడు రాములు, మాట్లాడకుండా.

“పెద బసవయ్యగారు మిమ్మల్ని కౌల్నుంచి దేనికిరా తీసేసింది రాములా?” అనడిగాడు రమణాయ్

“ఆ పెద బసవయ్య మీన అయ్యకు యింకా బెమత తీర్లా! పైఏడు పెద బసవయ్య నునసు మారి మల్లి మాకు కౌలుకిత్తాడని ఆరికాడ నన్ను జీతానికి కుదిర్చాడు అయ్యో!” అన్నాడు రాములు.

“పొలం మీడుగట్టి పంట బాగా పండడంలేదంట! తనే సొంత కమతం సేసుకుంటానన్నాడు!”

“ఈ పెద బసవయ్యగారి పొలం మీడు కర్తున్నదంటే ఎవరన్నా నమ్ము తారంట్రా? కింకేడు యీ పొలం ఎకరానికి ముప్పండుంపైసిలుకు పండిందని వూళ్ళో అందరికీ తెల్చగా!” అన్నాడు రమణాయ్.

“ఎనకటికి ‘దున్నక్కుర యీనిందంటే దూడ పలుపు యాడు దో ఎతక మన్నారంట!’ పొలం మీడు కర్తున్నదని ఆ పెద్ద మడిసంటే మీ అయ్య సేతులు

కడుక్కునొచ్చే శా దంట్రా రాములా? నలుగురు పెద్దమడసుల ముంగల యవార మేందో లేలవక్కర్లా?" అని అన్నాడు రత్తాయ్.

"మరి గవర్నమెంటోరు పేపర్లో ఏపిచ్చిన పకారం కౌల్టారును తీసి పారెయగూడమగా?" అనడిగాడు రమణాయ్.

"మరి ఆ సట్టం పకారమే కౌలురేటు సగానికిసగం వుండాలనుంటే కింద డేడు మనూరి ఆసాములంతా పాత కౌలురేటు లెక్కనే పీక్కుంటిరిగా! ఏం రాములా, మీకూ అంతే జరిగిందా?" అనడిగాడు రత్తాయ్.

"సట్టం పేరెత్తుతే ముర్రాద దక్కదన్నాడు పెదబసవయ్య! సట్టంసంగతి దేవుడికెరుక, వుండకౌలు వుండట్టన్నా అంతే సాలన్నాడు ఆయ్య! సివరికి రెంటికి సెడింది యవారం! పదేసెళ్ళ నుంచి సేతుడ కౌలు యీవజాన వుత్త పున్నానికి దక్కకుండా పొద్దని ఆయ్య కల్లోకూడా అనుకోలా!" అన్నాడు రాములు. తుబుక్కున వుమ్ముస్తా.

"ఈ ఏడు తప్పినా పైవేడు సగం కౌలురేటు తప్పదని మనూరి ఆసాము లంతా కూడబలక్కుని యూపన్జేతుండారు. అంకమ్మగారి అంకినీడు పొలం జేతుండ రామలింగయ్య ఎప్పటికిమల్లే యీఏడకూడా పెంటదోలను యిట్ట సేలోకిపోతే ఆ యవారమేందో తనే నూసుకుంటాను పెంట తోలక్కర్లేదు పొమ్మన్నాడంట అంకినీడు! రాంలింగయ్య కాత్తె మోరాయించేతలికి మెడ మీన నూకి బయటికి నెట్టాడంట అంకినీడు! యిగ చూసుకోండి యవారం ఎట్ట సెడరిగిందో!" అనంటున్నాడు రత్తాయ్.

"సట్టంచేసిన గవర్నమెంటోరికి యవారం యిట్ట అడ్డం తిరిగిందని తెల్పిందా అంటా—" అనంటున్నాడు రమణాయ్.

కిర్కిర్ వంటా క్కిరు సెప్పల్తో పెద్ద పెద్ద అంగలేసుకుంటా వొచ్చి, తుబుక్కున వుమ్ముసి సేలో ఎదురు క్రతతో ఆడ నిలబడ్డాడు పెద బస వయ్యగారి తమ్ముడు రాగవయ్య.

"ఏందిరోయ్ రమణాయ్, రత్తాయ్? సిసలైన రెతు మనగాళ్ళుసేరి సిన్న మీబింగేందో నడుపుతూండారే? ఏంది కత? గవర్నమెంటోరి సట్టంగిట్టం అనం టుందారే? ఒల్లు సెడద్ది కాత్తె బదంగా వుండండి!" అని రాముల్తో సూపు సూసి "ఏందిరా నవు యీడ చేస్తుండదీ? సేల్లో గెడ్డ యిరవను ఎప్పు డనంగా వొచ్చావురా నువూ?" అనడిగాడు రాగవయ్య, బుసవిడుస్తా.

తాగుతుండ వీడిముక్క పెదాల్తో అటనే తుబుక్కున వుమ్ముసి మాట్లాడ

కుండా రాగవయ్యకల్లె సూశాడు రాములు.

“పదవేందిరా సేలోకి?” మల్లీ అడిగాడు రాగవయ్య, రాములు సూపుకు నిల్వొక్కుకుంటా.

“ఏ సేలోకి?” అనడిగాడు రాములు, అటనే సూస్తూ.

“నువు మాకాడ జీతానికి చెయటం లేదంటా?” మల్లీ అడిగాడు రాగవయ్య.

“ఎవరన్నారూ? అనడిగాడు రాములు.

“పొళ్లురా లయ్ మాట చరీగరానీ” అనంటుండాడు రాగవయ్య.

“ఖదేబ్బడి!” అని ఏడాదిపిల్ల రామి అరిసిన కూసేపుటికి పుట్ట పగిల్పట్టు ఎల్లకొచ్చిన గొడ్డ పిల్లకాయ ఆ సుట్టు పక్కలకు సరుదుకుంటావుంటే ఎర్రకోక పైకెగ్గట్టి, షేడ పల్లిక సకన బెట్టకుని రాములకు కాత్రె ఎనకమాల కొచ్చి నిలబడింది అలివేలు.

తన ఒల్లంతా కెలుకుతున్న అలివేలు మల్లీ యియాల రాములు పక్క కొచ్చి నిలబట్టం సూసిన రాగవయ్యకు నరాలు పటపటమన్నయ్.

పొద్దస్తమానం ఎర్రకోకతో కళ్ళల్లో మెదుల్తుండ అలివేలును రాగవయ్య కోక పట్టుకు లాగడం - బొమ్మలోకి మల్లీ సప్పున అగుపించినట్టయి, రాగవయ్యను కిందనించి పైదాకా కొలిసి సూశాడు రాములు.

“సేలోగెడ్డ యిరవ్వంటా?” అనరిశాడు రాగవయ్య.

“ఎందుకైనా మంచిది నాజోలికి రామాక!” అన్నాడు రాములు.

“యదవా! నీరఖతం తాగతా!” అని అరుస్తూ రామ రావణా యుద్ధంలో రావణాబ్బెమ్మ దూకినట్టు సేలోలో ఎదురుకర్ర ఎత్తి ఎగ్గిరిదూకిన రాగవయ్యను మద్దెలోనే తభీమని గుద్దిన గుడ్డుకు బారెడు ఎత్తెగిరి, మూడు బారల దూరాన పడితెగిసి, గొడ్డపిల్లకాయతోపాటు రవణాయ్, రత్తాయ్ పగలపడ్డావుంటే సేలోలో గనుపు, తెంటపడి నాగాయ్ డొంకమీనకుండా అదేమయిన వూళ్లోకి గెత్తుకెళ్లాడు రాగవయ్య.

“యవారం నెడింది! రాగవయ్య వూళ్లోకెల్లి రామలాళ్ళు ఆసామమీన తిరగబడి కొద్దుండారని గట్టు తెగవదీతాడు!” అన్నాడు రవణాయ్

“రెగవదీతే తిశాశ్శే! ఈ పాపం ఎప్పుడైనా పండాల్సిందే!” అన్నాడు రత్తాయ్.

ఎనకమాల ఏందో ఎచ్చగా తగిల్పట్టయ్ తిరిగి సూసిన రాములకు

పక్కనే ఎరగా అలివేలు అగుపించింది.

“నువ్వు ఆరికాడ జీతానికి కుదిరావా రాములా?” అని సన్నగా అడిగింది అలివేలు.

“ఎవరు - నేనా? అదుగో సూడు-” అనంటూ కిందపడ్డ గెడ్డపలుగును పైకెత్తి బలంకొద్దీ యిసురుగా పెద బసవయ్య ఆరెకరాల మాగాణి సేలోకి యిసి రేసి “ఒరే రషణాయ్, రత్తాయ్! మీరు వూళ్లొకి ఎల్లినప్పుడు ఆరి గెడ్డపలుగు సేలో యిసివేసివుండది వొచ్చి తీసికెల్లమని ఓ మాట సెప్పి పోండి!” అనన్నాడు రాములు, సేతులు దులుపుకుంటూ.

('అభ్యుదయ' 1958 మార్చి)

